DANIŞTAY 14. DAİRE E. 2011/8559 K. 2012/5400 T. 13.9.2012

Bahçe duvarlarını ruhsata tabi yapılardan olup olmadığı hk.

…binanın ön tarafına 7.50x 10.00 m. taban alanına, 5 m. yüksekliğine sahip çatı çelik konstrüksiyonlu iki yanı duvar tuğla örülü, ön tarafında demir doğrama kapısı bulunan ve yine ön tarafta 1,00 m. yüksekliğinde, 8,00 m. uzunluğunda bahçe duvarı yapılmak suretiyle ilave inşaat yapıldığının, 29.02.2008 tarihli yapı tatil zaptı ile tespit edilmesi üzerine, dava konusu 13.01.2009 günlü, 115 sayılı belediye encümeni kararı ile anılan imalatların yıkılmasına karar verildiği, bu işlemin iptali istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmıştır…

Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği'nin 55. maddesinde bahçe duvarlarının hangi şartlarda ve ölçülerde yapılacağı düzenlenmiş olup, yapılacak olan bahçe duvarının bu şartlara ve ölçülere uyup uymadığının belirlenebilmesi ve imar düzeninin sağlanabilmesi için bahçe duvarı için ruhsat alınması gerekeceği tabiidir. Öte yandan; aynı Yönetmeliğin 63. maddesinde ruhsata tabi olmayan işler sayılırken basit tamir ve tadiller ile korkuluk, pergola ve benzerlerinin yapımının ruhsat gerektirmediği belirtilerek bahçe duvarı yapımı ruhsat gerektirmeyen işler arasında sayılmamış, ancak bahçe duvarının tamirinin ruhsat gerektirmediği belirtilmiştir.

Bu durumda, bahçe duvarı yapımı ruhsata tabi olduğundan, dava konusu 13.01.2009 günlü, 115 sayılı Belediye Encümeni kararının bahçe duvarına ilişkin kısmının iptali yolundaki temyize konu İdare Mahkemesi kararında hukuki isabet görülmemiştir.

DANIŞTAY 3. DAİRE E. 2013/629 K. 2013/2686 T. 11.6.2013

Engelli aracına yapılan tadilatın hareket ettirici özel tertibat olmadığı hk.

Davacı şirketin, sol ayağı sakat olan …'a sattığı … otomatik şanzımanlı taşıt dolayısıyla adı geçen şahsın haksız yere özel tüketim vergisi istisnasından yararlandırıldığı sonucuna varılarak Aralık 2008 dönemi için sorumlu sıfatıyla adına salınan bir kat vergi ziyaı cezalı özel tüketim vergisini kaldıran Vergi Mahkemesi kararı temyiz edilmiştir.

4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7'nci maddesinin 2'nci fıkrasının (b) bendinde, (II) sayılı listedeki kayıt ve tescile tabi mallardan, 87.03 (motor silindir hacmi 1.600 cm³'ü aşanlar hariç), 87.04 (motor silindir hacmi 2.800 cm³'ü aşanlar hariç) ve 87.11 G.T.İ.P. numaralarında yer alanların, bizzat kullanma amacıyla sakatlığına uygun hareket ettirici

özel tertibat yaptıran malûl ve engelliler tarafından beş yılda bir defaya mahsus olarak bizzat kullanılmak üzere ilk iktisabının, özel tüketim vergisinden müstesna olduğu hükmüne yer verilmiştir.

Buna göre, sözü edilen yasal düzenlemede öngörülen istisnadan yararlanılabilmesi için, aracın, münhasıran satın alan kişinin sakatlığına uygun hareket ettirici özel tertibatla donatılması gerekmekte olup, uyuşmazlığın çözümü bakımından, araçta herhangi bir tadilat yapılıp yapılmadığı, yapılmış ise tadilatın bu kapsamda değerlendirilip değerlendirilemeyeceği hususunun açıklığa kavuşturulması zorunludur.

Dosyadaki bilgi ve belgelerden, davacı şirket tarafından, 2-3 parmak MKP'den ampute bilekte fleksiyon-ekstansiyen teşhisi nedeniyle sinyal kolu soldan sağa alınarak otomatik şanzumanlı araç kullanabileceği yönünde sağlık raporu bulunan müşteriye Aralık/2008 döneminde satılan aracın sadece sinyal kolunun soldan sağa alındığı, yapılan tadilatın hareket ettirici özel tertibat olmadığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, uyuşmazlığa konu taşıtta, taşıtı satın alan kişinin sakatlığına uygun hareket ettirici özel tertibat bulunmadığı dikkate alındığında, 4760 sayılı Yasanın 7'nci maddesinin 2'nci fıkrasının (b) bendinde yer alan istisnadan yararlanılması mümkün olmadığından davacı adına salınan cezalı vergiyi yazılı gerekçeyle kaldıran Vergi Mahkemesi kararının bozulması gerekmiştir.

DANIŞTAY 14. DAİRE E. 2013/1493 K. 2013/5670 T. 10.9.2013

Sit alanı olarak ilan edilen yerin riskli alan edilmesinde ilgili Bakanlığın görüşünün alınmaması hk.

Dosyanın incelenmesinden; dava konusu alanda 1944 yılında yapılaşma başlamış olup Saraçoğlu Lojmanları da bu alanda bulunmaktadır. Söz konusu yapılar kendi alanında ilklerin temsili olup, bu yapılar Türkiyenin devlet eliyle yapılmış ilk toplu konut uygulamalarından biridir ... Bu nedenle de dava konusu alan Kültür Bakanlığı Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulunun 14.04.1979 günlü, A-1610 sayılı kararı ile 1. Derece Kentsel Sit Alanı olarak ilan edilmiştir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığının 21.01.2013 günlü, 271 sayılı yazısıyla da; Ankara İli, Çankaya İlçesi, Namık Kemal Mahallesi sınırları içinde bulunan yaklaşık 11,8 ha alanda, 1940'lı yıllarda yapılaşmanın başladığı ve yapıların ekonomik ömürlerini tamamladığı, alanın köhnemeye yüz tuttuğu, çöküntü alanlarının oluşmaya başladığı belirtilerek alanın üzerindeki yapılaşmanın

can ve mal kaybına yol açma riski taşıdığı gerekçesiyle riskli alan olarak ilan edilmesi talebine ilişkin olarak hazırlanan dosyanın Başbakanlığa sunulduğu … dava konusu Bakanlar Kurulu kararının alındığı anlaşılmaktadır.

… alanın, Kültür Bakanlığı Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulunun 14.04.1979 günlü, A-1610 sayılı kararı ile 1. Derece Kentsel Sit Alanı olarak ilan edildiği de dikkate alındığında, 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanunun 9. maddenin 3. fıkrasındaki "2863 sayılı Kanun ve 5366 sayılı Kanun kapsamındaki alanlarda uygulamada bulunulması halinde alanın sit statüsü de gözetilerek Kültür ve Turizm Bakanlığının görüşü alınır." hükmü uyarınca riskli alan ilan edilmesi öncesinde Kültür ve Turizm Bakanlığının da görüşünün alınması zorunlu iken davalı idarelerin savunmalarında bu görüşün uygulama aşamasında alınacağının belirtildiği, ancak, bir alanın riskli alan ilan edilmesi için çalışmaların başlamasıyla uygulamanın başladığının kabul edilerek telafisi güç sorunlarla karşılaşmamak için İlgili kurumların görüşlerinin kararın alınması aşamasından önce istenmesi gerekli bulunmaktadır.

Bu durumda; uyuşmazlığa konu alanın 6306 sayılı Kanunda belirtilen "riskli alan" özelliğini taşıdığına dair düzenlenen raporun alanda bulunan yapılarla ilgili olarak üzerindeki yapılaşma sebebiyle can ve mal kaybına yol açma riski taşıdığına dair somut herhangi bir bilgi içermediği sonucuna ulaşıldığı, ayrıca alanın 1. Derece Kentsel Sit Alanı olması dolayısıyla Kültür ve Turizm Bakanlığının da görüşünün alınması zorunlu iken bu lazimeye uyulmadığının anlaşılmış olduğundan, dava konusu Bakanlar Kurulu kararında hukuka uyarlık görülmemiştir.

DANIŞTAY İDARİ DAVA DAİRELERİ GENEL KURULU E. 2013/819 T. 6.3.2014

Anayasa hükmünün varlığına rağmen kanunla düzenlenmemiş bir alanda yönetmelik çıkarılması hk.

Anayasanın … 20. maddesinde, "... Herkes, kendisiyle ilgili kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sahiptir. Bu hak; kişinin kendisiyle ilgili kişisel veriler hakkında bilgilendirilme, bu verilere erişme, bunların düzeltilmesini veya silinmesini talep etme ve amaçları doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını öğrenmeyi de kapsar. Kişisel veriler, ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebilir. Kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usuller kanunla düzenlenir. " hükümlerine yer verilmiştir.

Dava konusu Yönetmeliğin 12. maddesinde, "ÖSYM teknolojik gelişmelere bağlı olarak adayların ve görevlilerin sınav binalarına giriş koşullarına yönelik sınav gizliliği ve güvenliğini sağlayacak parmak izi, retina tanıma gibi yeni önlemler alabilir." hükmüne yer verilmiştir.

Dolayısıyla Yönetmelik; henüz yasalaşmamış olsa da, Kişisel Verilerin Korunması Kanunu Tasarısında "belirli veya kimliği belirlenebilir bir kişiye ilişkin bütün bilgiler" olarak tanımlanan kişisel veri kavramına dahil olduğu anlaşılan; parmak izi, retina gibi bilgilerin işlenmesi ile kimlik tespiti yapılması yönünde sınav güvenliğinin sağlanmasına ilişkin önlemlerin alınması konusunda davalı Kuruma yetki vermiştir.

Pozitif hukukumuzda kişisel verilerin işlenmesine ilişkin olarak Anayasa'nın 20. maddesi hükmü çerçevesinde yürürlüğe konulmuş yasal bir düzenleme bulunmadığı gibi, Ölçme Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı'nın görev ve yetkilerini belirleyen 6114 sayılı Kanunda da parmak izi, retina gibi kişisel verilerin alınması, depolanması ve işlenmesi konusunda davalı kuruma yetki veren bir düzenleme yer almamaktadır.

Bu bağlamda, Anayasanın yukarıda alıntısı yapılan hükümleri ve uluslararası metinler uyarınca güvence altına alınan ve kanunla düzenlenmesi gereken kişisel verilerin işlenmesine ilişkin olarak uygulamanın sınırlarını, kişisel verinin nasıl depolanıp, kullanılacağını tespit eden; usul ve esaslarını gösteren bir yasal düzenleme olmadan çıkarılan dava konusu Yönetmeliğin 12. maddesinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

DANIŞTAY 8. DAİRE E. 2013/8563 K. 2013/9503 T. 4.12.2013

"DMK'da düzenlenmeyen bir disiplin cezasının ilişik kesmeye gerekçe gösterilmesi hk."

… Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde doçent olarak görev yapmakta olan davacının 30.11.2010 tarih ve 8755-13712 sayılı işlemle "Görevinden Çekilmiş Sayma" disiplin cezası ile cezalandırılması üzerine üniversite ile ilişiğinin kesilmesine yönelik tesis edilen 02.02.2011 tarih ve 846-1343 sayılı işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

…davacı hakkında tesis edilen üniversite ile ilişiğinin kesilmesine yönelik dava konusu işlemin dayanağı olan görevinden çekilmiş sayılma cezasının; 657 sayılı yasanın 125. maddesinde belirlenen disiplin cezaları arasında olmadığı, bu itibarla yasal dayanağının bulunmadığının Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 01.10.2012 gün ve E.2007/1018, K.2012/1333 sayılı

kararı ve Dairemizin 04.12.2013 gün, E.2013/9936, K.2013/9502 sayılı kararıyla ortaya konulduğu anlaşıldığından, davacıya verilen görevinden çekilmiş sayılma cezasına istinaden tesis edilen dava konusu işlemde hukuka uyarlık, dava konusu işlemin iptali istemini reddeden Mahkeme kararında hukuki isabet görülmemiştir.